

میدون و سوفیا

کاش روحانی اسمش را سرچ کند

✎ **پوریاء عالمی**

● بابای سوفیا گفت: من هم مثل سلبریتی‌ها از اینکه به روحانی رأی دادم پشیمانم.
گفتم: چرا؟ همان رئیس‌ی و قالیباف رئیس‌جمهور می‌شدن، خوب بود؟
گفت: شما روزنامه‌نگارها فقط همین جواب را دارید.

گفتم: جواب کمی هم نیست‌ها! یک لحظه فکر کن رئیس‌ی رئیس‌جمهور بود.
بابای سوفیا کمی فکر کرد و بعد رنگش پرید و غش کرد.
وقتی به‌هوش آمد، گفتم: فقط بهش فکر کردی این‌طوری شدی!

بابای سوفیا گفت: یعنی الان همه‌چی خوبه؟
گفتم: به‌خدا از این بدتر نمی‌شود! ولی مسئله این نیست. مسئله این است که روحانی، هم یادش رفته کی‌ها به مردم گفتند بهیش رأی بدهند، هم یادش رفته مردم بهیش رأی دادند. درواقع یک‌طوری شده انگار او به مردم رأی داده!
بابای سوفیا گفت: حالا چی‌کار کنیم؟
گفتم: من نهایتاً می‌توانم توی اینترنت دوتا هشتک بزنم! باید دعا کنیم یک‌بار روحانی توی اینترنت اسمش را سرچ کند یا جهرمی منشش کند.

جمع‌بندی

سوفیا... عشق من... درست است که رأی به روحانی اشتباه نبود، اما الان هرکی می‌خواد حرف بزند می‌گویند دولت را تضعیف نکن. یک‌طوری هم روحانی سخترانی می‌کند که انگار رئیس‌جمهور سوئیس است که به زور آورده‌اندش اینجا. میانگین سن هیئت دولت هم طوری است که جهرمی، وزیر تویتر در ایران، باقی وزرا را بابابزرگ صدا می‌زند.
سوفیا... مبدا یادت برود در عشق‌وعاشقی من بهت رأی دادم و فردا خیال کنی دوست‌داشتن تو، وظیفه من است. باشه؟

تجربه دیگران

داغ مدارس تازه شد

● ۱۹ سال از ماجرای کشتار دانش‌آموزان دبیرستان کلمبیاِن گذشته اما داغ این فاجعه همچنان تازه است و مسئله هنوز که هنوز است، حل نشده. در نوزدهمین سالگرد این کشتار که در ۲۰ آوریل (۳۱ فروردین) ۱۹۹۹ در دبیرستان کلمبیاِن در حوالی دنور کلرادو در ایالات متحده آمریکا اتفاق افتاد، دو دانش‌آموز سال‌بالایی به‌نام‌های اریک هریس و دیلان کلیولسد به روی هم‌مدرسه‌ای‌هایشان آتش گشودند و ۱۲ نفر را کشتند. اکنون در سالگرد این حادثه و با توجه به حوادث مشابهی که در ۱۹ سال نیز بارها و بارها در آن کشور اتفاق افتاده و هر دفعه جان دده‌ها نفر را گرفته است، تظاهرات گسترده دانش‌آموزان و معلمان در سراسر آمریکا برپا شده است و تظاهرکنندگان خواستار محدودیت‌های بیشتر و مؤثرتر و حتی ممنوعیت حمل سلاح در ایالات متحده شده‌اند. محدودیتی که سیاستمداران آمریکایی و به‌ویژه جمهوری‌خواهان مرتبط با لابی‌های صنایع اسلحه‌سازی به استناد متمم دوم قانون اساسی ایالات متحده آمریکا از پذیرش طرح و اجرای آن طفره می‌روند. رسانه‌های گوناگون در آمریکا این هفته به همین مناسبت به بازخوانی حادثه کلمبیاِن پرداخته‌اند و از آن جمله روزنامه نیویورک تایمز است که در مقاله‌ای با عنوان «۱۹ سال پس از کلمبیاِن، دانش‌آموزان دوباره می‌گویند خشونت با تفک بش است» نوشته: «هنگامی که دانش‌آموزانی در دبیرستان کلمبیاِن در کلرادو، دده‌ها نفر را به قتل رساندند، جانیته که دقیقاً ۱۹ سال پیش یک بحث ملی درباره اسلحه به راه انداخت، اکثر این دانش‌آموزان هنوز متولد نشده بودند. اما روز جمعه در سالگرد این تیراندازی، چندین هزار دانش‌آموز دبیرستانی مدارس سراسر شهر (نیویورک) و فراتر از آن در منته به راهپیمایی علیه (آزادی حمل) سلاح اقدام کردند و گفتند احساسشان این است که در دنیایی زندگی می‌کنند که حوادث مشابه کلمبیاِن پیوسته اتفاق می‌افتد. این روزنامه با اشاره به خشم دانش‌آموزان از اینکه مدام باید مانورهای تمرین مبارزه با حمله‌کنندگان مسلح در مدارس و مهدهای کودک برگزار شود یا کوله‌پشتی‌هایشان بارها و بارها بازرسی شود و آمار بیش از ۲۰۰ مورد تیراندازی در مدارس آمریکا در دو دهه گذشته... به مسائلی که تظاهرات اخیر در امور آموزشی دانش‌آموزان پدیده آورده و واکنش نهادهای شهری و آموزشی و هم‌راه دیارتمان آموزش شورای شهر نیویورک با دانش‌آموزان پرداخته است. نیویورک تایمز در این مورد نظر چند نفر از دانش‌آموزان را درباره مسئله حمل سلاح و همچنین مشکلات ناشی از تظاهرات اخیر جویا شده است. این روزنامه از زبان یک دانش‌آموز ۱۶ساله نوشته است: «ما از وقتی در مهدکودک بودیم، پناه‌گرفتن در اتاق‌های امن قفل‌شده مدرسه را تمرین می‌کردیم. اگر سن ما به اندازه کافی بالا رفته است تا بتوانیم تحت‌تأثیر خشونت با سلاح قرار بگیریم، می‌توانید مطمئن باشید آن‌قدر سمنان بالا رفته است که نظری هم درباره‌اش داشته باشیم!».

شتر

روزنامه

www.sharghdaily.ir

یکشنبه ۲ اردیبهشت ۱۳۹۷ • ۵ شعبان ۱۴۳۹ • ۲۲ آوریل ۲۰۱۸ • سال پانزدهم • شماره ۳۱۲۹ • ۱۶ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۰۳ • اذان مغرب ۲۰:۰۲ • اذان صبح فردا ۴:۵۱ • طلوع آفتاب ۶:۲۲

روزنامه‌فردا

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

✎ **محمدرضا ثقفی**

دور دنیا

اعتراض مردم غزه اصیل و ریشه‌دار است

هیولایات از همکاران شورای روابط خارجی اتحادیه اروپا در برنامه خاورمیانه و شمال آفریقا ضمن مقاله‌ای در نیوزپیک از لزوم گفت‌وگوی جهان با حماس سخن به میان آورد. نویسنده که از جمله در امور تحلیلی منجر به صدور قطع‌نامه ۲۳۳۴ شورای امنیت نقش داشته و یادداشت‌ها و گفت‌وگوهایش مدام در رسانه‌های بین‌المللی، از جمله خبرگزاری فرانسه، رویترز، نیوزپیک، فرانسه۲۴ و الجزیره منتشر می‌شود، در این مقاله با عنوان «برای نجات غزه، دنیا باید با حماس مذاکره کند» آورده است: «مدتی طولانی است که اعتراضات در غزه در جریان است... هر شاخصی را که در نظر بگیریم، اوضاع در نوار غزه بی‌ثبات است. اندک امیدی که برای بهبود زندگی روزمره مردم غزه باقی مانده بود، با شکست آخرین دور مذاکرات آشتی درون فلسطینیان کم‌رنگ شده است». در ۱۱ سال گذشته، ساکنان غزه تحت محاصره تحمیل‌شده هوایی، دریایی و زمین از سوی اسرائیل و مصر قرار داشته‌اند. به‌علاوه، میراث سه جنگ با اسرائیل که زیرساخت‌های غزه را تضعیف کرده و هزاران کشته بر جا گذاشته، بر دوش این مردم سنگینی می‌کند و اخیراً تحریم‌های اعمال‌شده توسط مقامات فلسطینی دولت محمود عباس علیه حماس و غزه نیز به آن افزوده شده است. نتیجه، یک بحران اجتماعی، اقتصادی و بشردوستانه انسان است که طبق گزارش سازمان ملل متحد تا سال ۲۰۲۰ غزه را غیرقابل سکونت خواهد کرد».

تحلیلگر با اشاره به اینکه در چنین شرایطی خشم و سرخوردگی مردم غزه و اعتراض «ممدتا مسالمت‌جویانه» هزاران نفر نباید تعجب‌آور باشد، نوشته است: «البته این تظاهرات‌ها برای حماس مفید است... حماس امیدوار است که از این خشم عمومی نسبت به شرایط بد انسانی علیه اسرائیل و تشکیلات خودگردان فلسطین استفاده کند... این امر تا حدی تلاش برای کاستن از محدودیت‌های تحمیل‌شده بر نوار غزه است. این اقدام تا اندازه‌ای نشان‌دهنده بحث‌هایی است که در جنبش اسلامی در مورد مزایای روش‌های غیرخشونت‌آمیز جریان داشته است». عضو شورای روابط خارجی اتحادیه اروپا

مغز اجتماعی-۱۶

مردی از تبار علم و فرهنگ

علم نیز عشق وزرید و در ترویج صحیح آن کوشید. به قدرت اراده مغز غلامحسین صدری‌افشار وقتی بیشتر بی می‌بریم که بدانیم او از کودکی به علت ضعف شدید قوه بینایی به‌سختی می‌توانسته بخواند و بنویسد. از طرف دیگر، با وجود استعداد شگرف و اشتیاق فراوان، به علت شرایط سخت زندگی به اجبار از ادامه تحصیل و رفتن به دانشگاه بازمانده بود، اما با همه این احوال، او لحظه‌ای را برای خواندن و آموختن از دست نداد. بنابراین همه دستاوردهای او در داستان، شعر، ترجمه و تألیف درباره علم و فرهنگ‌نویسی را باید حاصل مغز پرقدرت، پراحساس، پرتخیل، خلاق، متفکر، خستگی‌ناپذیر و مقاوم و درعین‌حال انعطاف‌پذیر او دانست: مغزی آگاه که با وجود رهاشدن در اجتماعی پرتلاطم و ناپایدار در دورانی پرتلاهب و لبریز از ماجراها و تحولات سیاسی، اجتماعی، به ارزش‌ها و تعهدهای اخلاقی و اجتماعی پایبند ماند و امواج تند و آشفته‌ساز زندگی، خوشتن آرمان‌خواه و پرامیدش را از کار بازنداشت.

غلامحسین صدری‌افشار از دانشگاهی

دکتر! نگرفته، اما در دانشگاه بزرگ اجتماع،

خودآموختگی پیشه کرده و تجربه اندوخته و به

طور مستقیم با مسائل مهم زندگی اجتماعی درگیر

شده و دست‌وپنجه نرم کرده است. درعین‌حال آنی

از خواندن، آموختن، کسب علم و معرفت و نوشتن

برای مردم و کمک به ارتقای علم و فرهنگ عامه

غافل نمانده است. او استاد افتخاری فرهنگ و تاریخ

علم این سرزمین است.

کافه

نظر

اسفندماه ۱۳۹۶ طرحی را با عنوان «اعاده اموال نامشروع مسئولان» تقدیم هیئت‌رئیسه مجلس کردند؛ طرحی که چندان مورد استقبال مردم و کارشناسان قرار نگرفت. نظر دو کارشناس حوزه جامعه‌شناسی و اقتصاد را درباره این طرح جویا شدیم.

شعار یا اعاده اموال نامشروع؟

پس از گذشت یک‌ماه از مطرح شدن طرح «اعاده اموال نامشروع» در مجلس، این طرح همچنانی پا در هواست. تعدادی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی در نیمه

مرتضی عزتی

طرح اعاده اموال نامشروع مسئولان که اخیراً در مجلس شورای اسلامی مطرح شده، از چند جنبه قابل بررسی است. ۱- با وضعی که من در این طرح دیدم، احتمال دارد به علت اینکه مستندات دقیق برای این کار خواسته نشده است، شورای نگهبان آن را رد کند. ۲- در محتوای طرح این مسئله وجود دارد که مطالب خیلی شفاف و روشن نیست و اختیار زیادی به هیئتی که در این زمینه تصمیم‌گیری می‌کند، داده شده است و اینکار درستی نیست. اعلام کرده که «اموال به اندازه متعارف»، اما «متعارف» را چه کسی تعیین می‌کند؟ متعارف هیچ معیاری ندارد و این مسئله ممکن است به‌شدت مشکل‌ساز باشد و کار را سلیقه‌ای کند. ۳- بخش تصمیم‌گیری آن هیئت به‌شدت جنبه‌های امنیتی پیدا کرده است. چنین کاری باید جنبه قضائی و حقوقی پیدا کند، نه امنیتی و سیاسی. ابعاد سیاسی آن باید به‌شدت کاهش پیدا کند. ۴- بخش سلیقه‌ای آن باز هم شدت بیشتری پیدا کرده است، چون اعلام کرده‌اند که «اموال را بدهید»، اما از طرف دیگر معیاری برای تصمیم‌گیری در آن نیست. تقریباً طرحی بدون معیار، بدون شاخص و بدون قاعده است. بنابراین به‌شدت به نظام جاکوب گرفته‌اند، اعتماد باید وجود داشته باشد. تا اعتماد به وجود نیاید و روابط اقتصادی و اجتماعی جامعه آسیب می‌زند. چنین چیزی بدون قاعده ضررش بسیار

امان‌الله قراي‌پدمقدم ◀ **جامعه‌شناس و استاد دانشگاه**
طرح‌هایی مانند «طرح اعاده اموال نامشروع مسئولان» فقط برای روی کاغذ است. در همان اوایل انقلاب قانون «از کجا آورده‌اید» را نیز داشتیم. از این نوع قوانین، هم در قبل و هم در

این دوره، ده‌ها بار تصویب شده، چون در دوره قاجار و در حکومت‌های پیشین از این قبیل مسائل همیشه وجود داشته است.

من به چنین طرحی کاملاً بدبینم و امیدی ندارم. باید حاکمیت قانون وجود داشته باشد. چنین طرحی البته می‌تواند تأثیر روانی بر مردم بگذارد و بی‌تأثیر نیست، اما باید دید باور مردم چیست و مردم تا چه اندازه اعتماد دارند. همچنان‌که جامعه‌شناسانی مانند فرانسیس فوکویاما، جرمی بنتام، جیمز کلمن و هنری جاکوب گفته‌اند، اعتماد باید وجود داشته باشد. تا اعتماد به وجود نیاید و روابط همدلانه و انسجام مردم با مسئولان وجود نداشته باشد، چنین طرح‌هایی فایده

همین حوالی

زنده‌بودن یا زندگی؟

هم نمی‌تواند داشته باشد. می‌ماند همان بحث زندگی و زنده‌ماندن و جتان مسئول اگر می‌خواهند خود را هم‌سطح عامه مردم با این ارقام قرار دهند، به حتم ره به ثواب و صواب نخواهند برد و یا کذب حساب سرانگشتی می‌توان دریافت که این قیاس از اساس ناموجه است؛ به دلایل زیادی که در شرح این نوشته نیست. چه که شاید همین مقدار موجودی در کارت بسیاری از ایرانی‌ها موجود باشد؛ البته با هزاران اسرترس و فشار روانی که فلان قسط بانک هم براساس همین موجودی، می‌توانیم تا حدودی سایر هزینه‌کردهای ماهانه را هم به دست آوریم که به‌هیچ‌وجه در پی آن نیستیم که زندگی شخصی و خصوصی هر فردی در هر منصبی را که لازم می‌آید تابع پست مدیریتی‌ای است و زیر و روی فراوانی می‌تواند داشته باشد. عیان کنیم و اصولاً افرادی که سال‌های متعددی در بوروکراسی تشکیلاتی هرم قدرت حضور دارند، به‌واسطه سطح تحصیلات و لیاقت و مارتی که در درس و کار، محتمل شده‌اند، به حتم از سطح رفاه قابل‌قبولی برخوردارند که جای حرف و حدیثی

به ریشه‌یابی چرایی آن نمی‌پردازیم که در باور مردم جای نمی‌گیرد. این اظهار «همانندی» با توده مردم که خود میجئی است جامعه‌شناختی و گسستی که بین خود مسئولان و باور مردم به وجود آمده است، خود نیاز به واکاوی کارشناسان امور دارد. ذیل مقدمه نوشته‌شده باید گفت جناب وزیر از میزان خرج‌کردشان، میزان موجودی‌شان را لامحاله اعلام فرمودند؛ چه که میزان موجودی هر فرد از کارگزارترین کارگرها تا کارآفرین‌ترین کارآفرین‌ها، از همین فرمول ساده پیروی می‌کند و آن‌قلتی در آن در همه مکاتب اقتصادی نیست. جناب وزیر شاید میزان موجودی حالشان را به درستی فرمودند و ما هم براساس همین موجودی، می‌توانیم تا حدودی سایر هزینه‌کردهای ماهانه را هم به دست آوریم که به‌هیچ‌وجه در پی آن نیستیم که زندگی شخصی و خصوصی هر فردی در هر منصبی را که لازم می‌آید تابع پست مدیریتی‌ای است و زیر و روی فراوانی می‌تواند داشته باشد. عیان کنیم و اصولاً افرادی که سال‌های متعددی در بوروکراسی تشکیلاتی هرم قدرت حضور دارند، به‌واسطه سطح تحصیلات و لیاقت و مارتی که در درس و کار، محتمل شده‌اند، به حتم از سطح رفاه قابل‌قبولی برخوردارند که جای حرف و حدیثی